

ЕДГАР АЛЪН ПО НА М.-Л. Ш.

Превод от английски: Теменуга Маринова, 2001

chitanka.info

НА М.-Л. Ш. [0]

Неотдавна авторът на тези редове
в пристъп на интелектуална гордост
отстояваше „властта на думите“,
отричайки, че мисълта възниква
в несвързания шепот на езика.
Над самохвалството му като присмех
две думи, две чужди думи се явиха,
изречени случайно с нежен порив
от спящи ангели в среднощната роса,
обвила с перлена верига хълма.
Изплуваха от пропастта в сърцето —
необмислени, души на мисълта,
чудесни и божествени представи.
С арфата си серафимът Израфел
едва ли би могъл да се надява
звук тъй прелестен да извлече. А аз!
В ръката ми перото е безсилно.
Повтарям името ти непрестанно.
Не мога да говоря и да пиша,
да мисля и да чувствам. Не е чувство
безмълвната ми неподвижност. Сякаш
прага златен на отворена врата
в съня великолепен ме извика.
Аз цял треперещ влизам и далече
сред капки пурпурни ме води пътя.
Навсякъде — отдясно и отляво —
те определят хоризонта, а там си само Ти.

[0] Стихотворението е посветено на Мери-Луиз Шю, болногледачката на жената на поета Вирджиния и е една от малкото творби на Едгар Алън По в свободен стих. — Б.пр. ↑

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.